

тайци и алжирци, поддържаше връзка съ экспедиционния италиански корпус въ Албания.

5. На крайния дъсенъ флангъ 3 гръцки дивизии съ части отъ 28-а английска бригада заемаха участъка отъ р. Струма по Круша планина между Дойранското и Бутовското езера.

6. Въ резервъ оставаха 2 гръцки дивизии, единъ зуавски полкъ, 14 планински, 33 полски и 23 тежки батареи.

Въ помощъ на сръбската армия, която имаше най-важната задача, бѣха изпратени много тежки батареи и генералщабни офицери. Срещу пункта на атаката се прокарваха нови планински пътища за подвозване на тежката артилерия и бойни припаси. Всички пътни участъци на Солунската армия бѣха събрани срещу Добро поле и въ кратко време стръмните масиви Каймакчаланъ и Нидже планина бѣха примрежени съ пътища, по които се движеха дори и камиони. По тъзи пътища денонично сновѣха коли, автомобили и камиони, които пренасяха грамадни количества снаряди и други материали, необходими за атаката. Това усилено движение въ този участъкъ бѣ най-очевидно доказателство, че се подготвя атака въ голъмъ масшабъ. Всички приготовления се извършваха нощно време, за да не бѫдатъ узнати отъ нашето командуване. За маскиране приготовленията срещу Добро поле съглашенското командуване бѣ заповѣдало да се извършатъ сѫщите движения въ малъкъ масшабъ и срещу другите участъци.

Нашите наблюдатели зорко следѣха неприятелското раздвижване: тѣ съобщаваха за забелязаните нови пътища; за голъмото движение на камиони; за много нови тежки батареи, които всъкдневно предпазливо се престрелваха по най-важните пунктове на позицията. Заловените сръбски пленници съобщаваха, че въ участъка на II сръбска армия пристигнали първите ешелони отъ две французки дивизии. Въ края на августъ нашата главна квартира разполагаше съ доста точни сведения, които даваха да се разбере, че на Македонския фронтъ се готови голъма офанзива и че главниятъ ударъ ще бѫде нанесенъ съ сръбската армия на Добро поле. Изобщо нашата главна квартира не бѣше изненадана нито относително място, нито относително времето на голъмата офанзива и напраздно съглашенските щабове се хвалѣха, че сѫ успѣли чрезъ скрита подготовка да ни изненадатъ.

Пробивътъ при Добро поле

Следъ като се завърши окончателно приготвленietо, следъ като се инсталира на избрания участъкъ тежката артилерия и се получи одобрението на плана отъ общата главна квартира, командуващиятъ Солунската армия заповѣда да се почне офанзивата на 14 септемврий. Главниятъ ударъ трѣбваше да се извърши отъ II сръбска армия, усилена съ две французки дивизии, между масивите Соколь и Петерникъ (около 9 кlm.). Този участъкъ се заемаше отъ лѣвия участъкъ на 2-а дивизия и дѣсния на 3-а, а именно отъ 1/8-а и 29-и полкъ. Останалиятъ сили на дветѣ дивизии бѣха разпределени по дивизионните участъци и, по причина на голъмите участъци, тѣ едвамъ стигаха да носятъ отбранителната и наблюдателна служби. Почти липсваха дивизионни резерви. Самите позиции не бѣха добре укрепени.